

Ordning. At Fonden mangler Midler, kan være rigtigt nok. Desværre har man jo i sin Tid anslaaet denne Fond til at blive rigere, end den blev, og Arbejdsgivernes Bidrag til at blive større, end de blev, og man har jo ogsaa regnet med et mindre Antal arbejdsløse, end der blev. Om jeg husker ret, regnede man ved de Overvejelser, der i sin Tid fandt Sted, med 55 000 arbejdsløse, og Tallet har nu i lang Tid ligget omkring 100 000, en Tid var det over 100 000. Det kan være rigtigt nok, at Fondens Rammer sprænges af en saadan Situation, og ingen, heller ikke i Nævnet, vilde have noget at indvende imod, at man tog en Forhandling op om nye Regler, ogsaa under Hensyntagen til den Nedgang, som andre maa finde sig i. Men at gøre det just nu, midt i Konflikten, kan kun opfattes som en Haandsrækning til Arbejdsgiverne. Den højtærede Minister kommer imidlertid her til at staa ikke blot overfor Arbejderne, og jeg vil bede Ministeren i Tide overveje, hvad han vil svare Kommunerne, naar de i de nærmeste Dage spørger ham, hvorledes de skal forholde sig med Hensyn til Tilvebringelsen af Midlerne og Organiseringen af den størstiledede Fattigunderstøttelse, som nu skal iværksættes. Det bliver ingen helt let Opgave for den højtærede Minister. Foruden at være Minister for de arbejdsløse er han ogsaa Minister for Kommunerne, og han maa derfor ogsaa kunne give Kommunerne Raad med Hensyn til, hvorledes de skal forholde sig i denne særdeles farlige og vanskelige Situation.

Den højtærede Minister talte om de dybe Saar, som Konflikten slaar, og der var et helt poetisk Sving over Ministerens Slutning, hvad der ikke var over det øvrige af Talen — det skal Guderne vide. De dybe Saar er beklagelige — det indrømmer jeg. Dybe Saar slaar Konflikten, men dybest slaar utvivlsomt den højtærede Indenrigsminister; han rammer dér, hvor Smerten er føleligst, og det er selvfølgelig ogsaa velberegnet, Smertenskrigene fra de fattigste i Samfundet skal give den nødvendige Bistand for Arbejdsgiverne i deres Lyster til at knægte Arbejderne — god Moral er det i hvert Fald ikke. Det var ikke Venstres Moral i gamle Dage, det er den højtærede Indenrigsminister, som har Æren af at have indstiftet en saadan Moral for det nuværende Regeringsparti.

Jeg kan ikke erkende, at vi med den Besvarelse, vi har faaet, har faaet nogen som helst udtømmende eller forsvarlig Begrundelse af Ministerens Holdning. Jeg vil derfor foreslaa det høje Ting at vedtage

følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget erkender,
at Indenrigsministerens Nægtelse af Laan til Arbejdsløshedskasserne er i Strid med Forudsætningerne ved Vedtagelsen af Lov om Arbejdsanvisning, Arbejdsløshedsforsikring m. m. af 22. December 1921 og dermed et Brud paa den Tillid, som de arbejdsløse nærede til Arbejdsløshedskassernes Vedtægter, der er godkendt af Statsmagten, og

at Indenrigsministerens Cirkulære af 21. Marts ganske er i Strid med Aanden i Cirkulæret af 1. Marts og af skæbnesvanger Betydning for Arbejderne og for Landets Kommuner,

udtaler Tinget sin Misbilligelse af Indenrigsministerens Adfærd og gaar dermed over til Dagsordenen.“

Anden Næstformand (Parkov): Der er af den ærede Forespørger fremsat Paastand paa Overgang til Dagsordenen af følgende Indhold:

„Idet Folketinget erkender,

at Indenrigsministerens Nægtelse af Laan til Arbejdsløshedskasserne er i Strid med Forudsætningerne ved Vedtagelsen af Lov om Arbejdsanvisning, Arbejdsløshedsforsikring m. m. af 22. December 1921 og dermed et Brud paa den Tillid, som de arbejdsløse nærede til Arbejdsløshedskassernes Vedtægter, der er godkendt af Statsmagten, og

at Indenrigsministerens Cirkulære af 21. Marts ganske er i Strid med Aanden i Cirkulæret af første Marts og af skæbnesvanger Betydning for Arbejderne og for Landets Kommuner,

udtaler Tinget sin Misbilligelse af Indenrigsministerens Adfærd og gaar dermed over til Dagsordenen.“

Det er dette Forslag til Beslutning, som nu foreligger til Forhandling.

Lillelund: Idet jeg paa mit Partis Vegne fuldt og helt kan give den højtærede Indenrigsminister Tilslutning til den Redegørelse, han nylig har fremsat, maa jeg anbefale dette høje Tings Medlemmer at stemme mod den foreslaaede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Det ærede Medlem Hr. Stauning, der paa Socialdemokratiets Vegne har motiveret denne, glemmer, forekommer det mig, eller i alt Fald overser adskillige af de faktiske Forhold, som foreligger i Øjeblikket. Det forekommer mig, at det ærede Medlem glemmer at tage Hensyn til, eller i alt Fald overser, den Lockout-Situation og Følgerne deraf, som